

Дашевська Наталя Володимирівна звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 8, 21, 41 Конституції України (конституційність) приписів частини п'ятої статті 13, частин першої, другої статті 14 Закону України „Про житлово-комунальні послуги“ від 9 листопада 2017 року № 2189–VIII (далі – Закон № 2189), якими регламентовані правовідносини, зокрема, щодо укладення відповідно індивідуального та публічного договорів про надання комунальної послуги між постачальником такої послуги та її споживачем, та на відповідність статтям 8, 24, 55, 64, 85, 129 Конституції України приписів частини п'ятої статті 12, пункту 2 частини третьої статті 287 Господарського процесуального кодексу України від 6 листопада 1991 року № 1798–XII (далі – ГПК України), якими відповідно встановлені критерії віднесення справи до категорії малозначних та визначено окремі випадки, в яких малозначна справа може підлягати касаційному оскарженню.

Як убачається з тексту конституційної скарги, Дашевська Н.В., намагаючись обґрунтувати неконституційність оспорюваних приписів ГПК України та Закону № 2189, зазначає, що вона оспорує конституційність самої законодавчої моделі „автоматичного“ укладення індивідуального договору про надання комунальної послуги, закріпленої у частині п'ятій статті 13 Закону № 2189. Неконституційність цієї моделі, на її думку, полягає у тому, що вона за своїм змістом допускає виникнення договірних зобов'язань без волевиявлення особи та без можливості для неї вплинути на цей процес.

Скаржниця вважає, що внаслідок застосування у її справі оспорюваних приписів ГПК України та Закону № 2189 зазнали порушення такі гарантовані їй Конституцією України права як право на захист судом (стаття 55 Конституції України); право власності (стаття 41 Конституції України); принцип верховенства права (стаття 8 Конституції України); рівність у гідності та правах (стаття 21 Конституції України); заборона дискримінації (частина друга статті 24 Конституції України); реалізація стратегічного курсу держави на набуття повноправного членства в Європейському Союзі (пункт 5 частини першої статті 85 Конституції України); неможливість обмеження конституційних прав (стаття 64 Конституції України); засади судочинства (стаття 129 Конституції України).